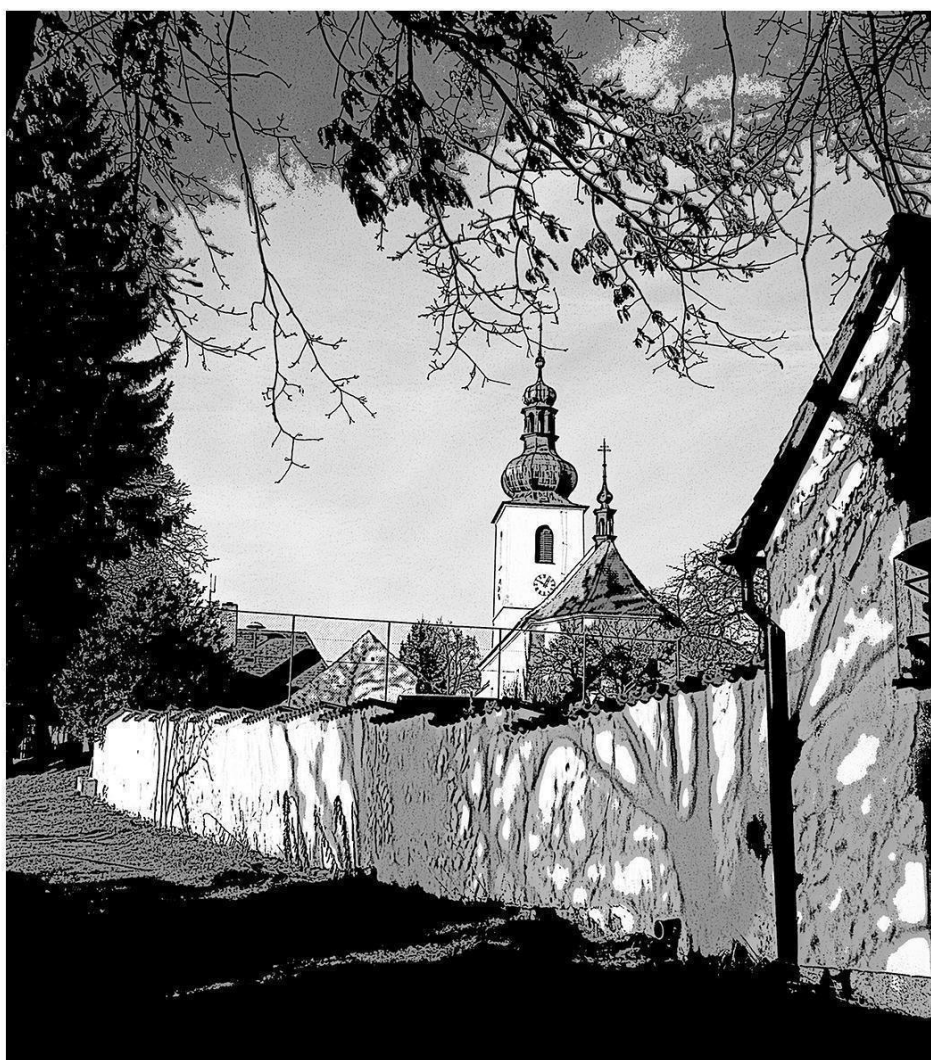

OBEC SVATÝ JAN NAD MALŠÍ, OKRES ČESKÉ BUDĚJOVICE

Svatojanský **ZPRAVODAJ**

Vydání: 3 / 2015

Vážení občané,

máme za sebou horké letní měsíce. Myslím, že každý, kdo prahnul po slunné dovolené, si určitě přišel letos na své i u nás v České republice. I já jsem si dopřála dovolenou a navíc ještě několik příjemných a zajímavých pracovních setkání.

První takou akcí bylo slavnostní vyhlášení výsledků soutěže „Vesnice roku“, které se uskutečnilo 14.srpna ve vítězné obci Jarošov nad Nežárkou. Strávila jsem zde příjemné odpoledne spojené s prohlídkou vesnice. Jak jsem se již zmínila v minulém zpravodaji, naše obec získala v této soutěži diplom za péči o kulturní dědictví a protože ocenění bylo předáváno v Jarošově nad Nežárkou, kde mají keramickou dílnu, ke zmiňovanému diplomu jsem dostala i zajímavou keramickou vázu.

Další, velmi zajímavou akcí, která také souvisela se soutěží „Vesnice roku“, bylo Setkání vítězů soutěže Vesnice roku 1995 – 2014. Akce se uskutečnila v pátek 28. srpna v Českých Budějovicích v rámci konání výstavy Země živitelka a Večeru venkova. Bylo to u příležitosti 20. výročí této soutěže.

Akce byla celodenní a program byl opravdu bohatý. Nejdříve jsme absolvovali návštěvu obce Holašovice, kde nás přivítal pan starosta ing. Jan Jílek, provedl nás nejdříve obcí Jankov a pak Holašovicemi. Jeho vyprávění nejen o historii, ale i běžném životě, bylo opravdu zajímavé. Zřejmě všichni starostové si uvědomili, že „starostování“ v obci, která je zapsána na Seznamu světového, kulturního a přírodního dědictví UNESCO, je ještě složitější a komplikovanější než v našich „normálních“ obcích. Další exkurze se odehrála v obci Úsilné, která byla vítězem loňské soutěže. Měli jsme možnost se napít z jejich proslulé kašny, tentokrát z ní tekla pouze voda a ne pivo jako při loňském slavnostním vyhlášení Vesnice roku. Během celého dne jsme měli možnost se poznat a seznámit s ostatními starosty a starostkami. Původně jsem si myslela,

že toto setkání je setkáním jihočeských vesnic, ale byli to starostové vesnic, které zvítězily v celorepublikových kolech. To, že s námi jedou starostové z Moravy, jsem měla možnost poznat hned ráno, když náš autobus nabral směr Holašovice. Pravá moravská zavoněla po autobuse a jedna „malá“ na seznámení neminula ani mne. Během dne jsem

nabývala pocitu, že jsou z Moravy zřejmě všichni starostové. Večer byly slavnostně představeny jednotlivé obce za přítomnosti ministryně pro místní rozvoj, paní Karly Šlechtové, ministra zemědělství, pana Mariana Jurečky a předsedy Spolku pro obnovu venkova ČR, pana Eduarda Kavaly. Tam jsem se přesvědčila, že právě moravské obce opravdu vyhrávají nejčastěji. Každý ze starostů obdržel Pamětní list.

Pro informaci vám stručně připomenu jednotlivé ročníky:

Rok 1995 vyhrála obec Telnice – Jihomoravský kraj
Rok 1996 vyhrála obec Vratětnín – Jihomoravský kraj
Rok 1997 jsme vyhráli my – Svatý Jan nad Malší – Jihočeský kraj
Rok 1998 vyhrála obec Jiřetín pod Jedlovou – Ústecký kraj
Rok 1999 vyhrála obec Olešnice – Jihomoravský kraj
Rok 2000 vyhrála obec Sloup – Jihomoravský kraj
Rok 2001 vyhrála obec Kameničky – Pardubický kraj
Rok 2002 vyhrála obec Nečtiny – Plzeňský kraj
Rok 2003 vyhrála obec Vilémov – kraj Vysočina
Rok 2004 vyhrála obec Kovářov – Jihočeský kraj
Rok 2005 vyhrála obec Bořetice – Jihomoravský kraj
Rok 2006 vyhrála obec Liptál – Zlínský kraj
Rok 2007 vyhrála obec Pavlovice – Královehradecký kraj
Rok 2008 vyhrála obec Lidečko – Zlínský kraj
Rok 2009 vyhrála obec Tučín – Olomoucký kraj
Rok 2010 vyhrála obec Ratměřice – Středočeský kraj
Rok 2011 vyhrála obec Komňa – Zlínský kraj
Rok 2012 vyhrála obec Řepice – Jihočeský kraj
Rok 2013 vyhrála obec Jeseník nad Odrou – Moravskoslezský kraj
Rok 2014 vyhrála obec Kateřince – Zlínský kraj

Při představování těchto obcí jsem měla pocit, že opravdu většina z nich je z Moravy a snažila si rychle vybavit, čím tyto vesnice budí takový zájem. Když si řeknu Morava, vybaví se mi víno, sklípek, opička (někdy i velká), vzápětí tohoto mého myšlenkového pochodu se mi vybavil film Zdeňka Trošky „Slunce, seno, erotika“, kde čekají návštěvu z Itálie, a slyším Jiřího Růžičku, jak říká: „Předsedo, tak je všechny ožerem a oni pak podepíšou, co budeme chtít“. Myslím, že už jsem přišla na tu správnou strategii pro příští hodnotící komisi soutěže Vesnice roku.

Takže, milá komise, těš se! A to by bylo, abychom nevyhráli!

Ted' jsem si ze soutěže trochu udělala legraci – to jsem samozřejmě neměla v úmyslu – této soutěže si vážím, myslím, že se stala i velmi prestižní soutěží a

vyhrát ji je určitě sen každého starosty, ale výše jsem jen uvedla své myšlenkové pochody, které v té chvíli nešly zastavit.

Když už jsem vás seznámila s vítězi celostátního kola, připomenu i jednotlivé vítěze jihočeského kola. Věřím, že i tato informace bude pro vás zajímavá.

Rok 1995 obec Novosedlí, okres Strakonice

Rok 1996 obec Řípec, okres Tábor

Rok 1997 obec Svatý Jan nad Malší, okres České Budějovice

Rok 1998 obec Novosedly nad Nežárkou, okres Jindřichův Hradec

Rok 1999 obec Sudoměřice u Bechyně, okres Tábor

Rok 2000 obec Chelčice, okres Strakonice

Rok 2001 obec Dírná, okres Tábor

Rok 2002 obec Bernartice, okres Písek

Rok 2003 obec Homole, okres České Budějovice

Rok 2004 obec Kovářov, okres Písek

Rok 2005 obec Radomyšl, okres Strakonice

Rok 2006 obec Jílovice, okres České Budějovice

Rok 2007 obec Ražice, okres Písek

Rok 2008 obec Malenice, okres Strakonice

Rok 2009 obec Jankov, okres České Budějovice

Rok 2010 obec Čížová, okres Písek

Rok 2011 obec Dražíč, okres Tábor

Rok 2012 obec Řepice, okres Strakonice

Rok 2013 obec Chelčice, okres Strakonice

Rok 2014 obec Úsilné, okres České Budějovice

Rok 2015 obec Jarošov nad Nežárkou, okres Jindřichův Hradec

Ještě mám pro vás jednu zajímavou událost, která přímo nesouvisí s činností obecního úřadu, ale věřím, že vás bude zajímat.

V srpnu, v pískovně v Chlumu nad Malší a také v Nesměni, společnost Cineart TV Prague v koprodukcí s ČT a s podporou Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie natáčela část celovečerního hraného filmu „Zloději zelených koní“ režiséra Dana Wlodarczyka. Scénář byl napsán na motivy úspěšného románu jihočeského spisovatele Jiřího Hájíčka a sleduje osudy dvou kamarádů na pozadí dramatického příběhu o kopáčích vltavínů, kteří žijí svůj sen o nezávislosti a svobodě až do hořkého vystřízlivění. Na jaře 2016 by měl být tento film uveden v kinech.

Co se událo v uplynulém čtvrtletí:

V minulém zpravodaji jsem zmínila akce, které termínově patřily už do tohoto zpravodaje – Hasičská soutěž v Chlumu nad Malší a Motoden v naší obci, proto výčet akcí začínám termínem 25.7.

Sedlecké slavnosti

25.7. hasiči ze Sedlce ve spolupráci s Hospodou u rybníka pořádali Sedlecké slavnosti. Pro děti byl připraven skákací hrad. Lukostřelbu, vodní zorbing a mnoho dalších zajímavých soutěží si vyzkoušely nejen děti, ale i dospělí.

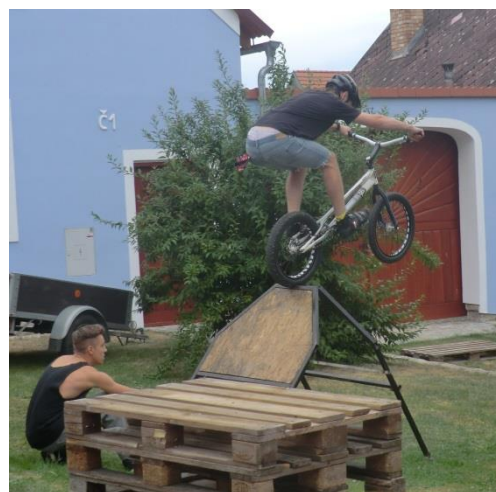
O zábavu diváků se mimo jiné postarali odvážlivci z řad místních hasičů, kteří nám na vorech předvedli pravou vodní bitvu. K boji se dali strhnout další místní hasiči, kteří sice z bezpečí své hasičské mašiny, ale s hadicí v ruce, také pomáhali bojovat těm na vore. Chvilkami nebylo možné poznat, za koho vlastně bojují, komu chtějí pomoci a komu uškodit.

Chlumské slavnosti

Následující sobotu po sedleckých slavnostech se konaly slavnosti v Chlumu nad Malší.

I zde měli hasiči připraven bohatý program. Návštěvníci viděli ukázkou hasičského zásahu při vyprošťování osoby z vozidla, ukázkou cyklo Freestyle show a samozřejmě nechyběla ani tradiční lávka přes rybník. Pro děti byl také připraven skákací hrad. Pěkné počasí a kapela Ševětínka přispěly k tomu, že zábava trvala téměř až do svítání.

Memoriál Emila Kolomára

29.8. ožilo naše hřiště v lese. Opět se konal fotbalový turnaj – „Memoriál Emila Kolomára“. S jánskými fotbalisty přijeli změřit své síly kluci z Ločenic a ze Střížova. Na závěr si své velké utkání zahrály i děti.

Hasičská soutěž v Sedlci

5.9. se uskutečnil první ročník hasičské soutěže „O pohár starosty SDH Sedlce“.

Vůbec jsem neměla pocit, že by to byl první ročník. Připadala jsem si jako na obvodové soutěži, která je každý rok, a bývá vždy perfektně a profesionálně připravená. Myslím, že i soutěžící měli takový pocit, a proto soutěž brali opravdu velmi zodpovědně a bojovali jako lvi. Také bylo o co bojovat. Vystavené poháry lákaly k velkým výkonům. Rozhodčí, i když přísný, ale stále usměvavý, dohlížel na každý útok a časomíra také nikdy neselhala.

Sedlečáci nenechali nic náhodě a mysleli na vše – počínaje místem na parkování, přes občerstvení, až po zázemí pro soutěžící a diváky.

Velmi krásným zpestřením byla soutěž dětí. Díky pánům Miroslavu Sklářovi a Janu Leštinovi vzniklo letos v naší obci družstvo mladých hasičů a svou premiéru mělo právě na této soutěži. Dalo se dohromady tolik dětí, že vytvořily tři družstva a bylo opravdu velkým zážitkem je pozorovat při svém prvním opravdovém útoku. Na dětech bylo vidět, jak vše prožívají a berou velmi vážně.

Vidíte
to soustředění !

Tu bojovnost !

Odhodlanost !

Dalším zajímavým zpestřením byla ukázka hasičského útoku hasičů z Mitterbachu. Je to vesnice, která spadá pod naši partnerskou obec Grünbach. Jako Sedlce patří ke Svatému Jan nad Malší, tak Mitterbach patří ke Grünbachu, takže vlastně mají tyto obce něco málo společného, ale hasičským útokem se česká i rakouská obec lišily velmi. Více se dozvíte v části Příspěvky od občanů, kde jsem si dovolila vypůjčit článek pana Maňáska zveřejněný na webových stránkách SDH Sedlce. (www.sedlce.cz)

Po ukázce hasičského útoku rakouských hasičů následovalo vyhlášení výsledků. Soutěže se zúčastnily 4 družstva dětí, 4 družstva žen a 9 družstev mužů.

Zde jsou výsledky:

Děti:

1. místo Římov, 2. místo Sv.Jan „C“, 3. místo Sv.Jan „B“, 4. místo Sv.Jan „A“

Ženy:

1. místo Chlum nad Malší, 2. místo Sedlce, 3. místo Římov, 4. místo Ločenice

Muži:

1. místo Chlum nad Malší, 2. místo Ločenice „B“, 3. místo Nesměň, 4. místo Sedlce, 5. místo Svatý Jan nad Malší, 6. místo Chlum nad Malší „B“, 7. místo Římov, 8. místo Dolní Stropnice, 9. místo Ločenice „A“.

Než přejdu k další akci, kterou je Posezení pod kaštany – tudíž jánská akce, musím připomenout aktivity Chlumáků a Sedlečáků. Letos nejenže uspořádali 4 velké a náročné akce – hasičské soutěže jak v Chlumu tak Sedlci, chlumské a sedlecké slavnosti, ale stihli ještě několik dalších aktivit. Jak hasiči z Chlumu, tak i ze Sedlce vyrazili na rafty a zkusili sjízdnost Vltavy. V Sedlci ještě pořádali rybářské závody, pečení prasátka, zúčastnili se hasičské soutěže v Besednicích a noční soutěže v Zalinách. Také uspořádali jeden zajímavý výlet. Přijali totiž pozvání od hasičů z Mitterbachu a jeli na jejich hasičskou soutěž ukázat pravý český hasičský útok. Více podrobností ve výše zmíněném příspěvku od pana Maňáska.

V Chlumu bylo letošní léto ve znamení kachen. Bylo to především z důvodu stále se kazící vody v návesním rybníčku. Zdá se, že hasiči našli léčbu pro jejich rybník. Nasadily tam kachny a vše bylo vyřešeno. Prvních 10 kachniček vyrostlo opravdu jako z vody, a tak se prodaly mezi hasiči. Druhá várka nových malých kachniček už byla početnější – bylo jich 40. Vyrostly právě ve chvíli, kdy byly chlumské slavnosti, a tak 4 kachny putovaly do tomboly. Ostatní si zatím vesele plavaly pro rybníku. Když jim rybník začal být malý a kachny začaly cestovat po celé návsi, bylo rozhodnuto je využít k dalším účelům, konkrétně jídlu. Do takového množství se nikdo sám nechtěl pustit, a tak starosta hasičů Radek

Lejsek zavelel a 10.8. v neděli v 6.00 hod. ráno stála většina hasičů a hasiček na návsi v plné síle a kachní zabijačka mohla začít. Vše šlo jako po másle a každý se už začínal těšit na kachní hody, které byly naplánované na konec prázdnin jako loučení s létem.

V tento den, 28.8., se pekly již zmiňované kachny a také byla připravena pro děti hra, při které si musely hledat poklad. Vše dobře dopadlo, děti poklad našly, akorát vodník z místního rybníku je při hledání pokladu trochu vylekal, ale to bylo součástí tohoto správného dobrodružství.

Myslím, že jak Sedlečáci, tak Chlumáci si léto pořádně užili.

Posezení pod kaštany

19.9. se uskutečnilo Posezení pod kaštany. Především bubenická a ohnivá show přilákaly nejen místní, ale také pár přespolních k nám na náves. Vzhledem k tomu, že tato akce se odehrává venku, velmi záleželo na počasí, které nám v tento den opravdu přálo. Děti si užily skákacího hradu a některé zlákal i malování na obličeje, které tam bylo pro ně připraveno.

Příspěvky od občanů

O pohár starosty SDH Sedlce

Když jsem koncem července na Sedleckých slavnostech usedal ke stolu s Johannem Auerem a jeho přáteli z partnerské obce Grünbach, netušil jsem, že události nabudou poměrně rychlý spád. Již od doby našeho ukázkového útoku při návštěvě Karla Schwarzenberga v rámci akce Posezení pod kaštany jsme si pohrávali s myšlenkou, že přijedeme do Grünbachu a předvedeme místním, jak se dělá požární sport po Česku. Když ho totiž viděli u nás, byli poměrně nadšeni. Jenže se pořád nedařilo najít vhodnou příležitost až... „Co takhle v neděli na našich slavnostech v Grünbachu? Tak jo, ještě si napíšeme a dohodneme podrobnosti“. Vzhledem k tomu, že jsme na neděli plánovali trénink před soutěží, bylo dohodnuto pojmout výlet do Grünbachu jako přípravu. Že z neděle se nakonec vyklubala sobota a z obecních slavností v Grünbachu hasičská soutěž obvodu FreistadtNord v Mitterbachu nebylo nijak na závalu, ba naopak.

Týden předem jsem s Krétou na pozvání Johanna jel rekognoskovat terén do Rakouska, kde se nám dostalo vřelého přijetí jak od starosty Grünbachu, tak od zástupců sboru dobrovolných hasičů v Mitterbachu. Po oficiálním přivítání v češtině a prohlídce nové hasičárny nám bylo vysvětleno, že Mitterbach je jednou z osad, které patří pod obec Grünbach a kde funguje samostatný sbor hasičů. Okamžitě nám v hlavách probliklo, že zahájit osadní partnerství SDH Sedlce a SDH Mitterbach by nebylo jak se říká od věci. A naše přítomnost při obvodovce v Mitterbachu k tomu přímo vybízela. Protože dráha při hasičské soutěži v Rakousku je stejná pro muže a ženy a oproti té české kratší, bylo dohodnuto, že přijedeme a ukážeme útok žen a mužů, přičemž muži poběží na dvě běčka. „Tak ahoj za týden!“.

DEN „D“

Ve 14h přijíždíme do Mitterbachu, kde již na louce před hasičárnou běží soutěž v plném proudu. Jednu dráhu okupují děti a mládež, na zbylých dvou se střídají muži a ženy. Před občerstvovacím stanem vlaje česká vlajka, menu je dvojjazyčně a útrata se dá platit dokonce v korunách. Tolik pozornosti si snad ani nezasluhujeme.

Máme tu čest vidět rakouskou obvodovku s vodou, která bývá snad jednou za několik let, jinak se soutěží na sucho. Řekl bych, že soutěž vychází ze skutečného požárního útoku a tomu odpovídá množství úkonů, které musí hasiči zvládnout, včetně zajišťování veškerých spojů. Mnozí z pamětníků českého požárního sportu podobný systém znají.

Soutěží se ve dvou kategoriích. V jedné je dopředu nahlášena sestava týmu, ve druhé se před startem obsazení jednotlivých pozic v útoku losuje. Největší rozdíl oproti českému útoku je na zadku. Savice jsou čtyři a kád' je zakopaná s vodou. Předek běží na dvě béčka a dvakrát tři céčka, která jsou kratší. Jednotlivé části útoku se neprovádějí souběžně, ale postupně vždy na povel hasiče v týmu odpovědného za tu danou část. Nejlepší dosahované časy jsou kolem 40ti vteřin, čas pod minutu na obvodovce je dobré umístění. Musím konstatovat, že v Česku to máme jednodušší a nedokáží si představit, jak bychom byli schopni u nás dát dohromady jejich útok.

Jak jsme si to užili

Před vyhlášením výsledků soutěže je dán prostor nám z SDH Sedlce, abychom provedli ukázkové útoky. Dráha je obsypána diváky, tolik jsme jich na žádné akci neměli. To nás trochu zavazuje a proto jdeme víc na pohodu než na čas. Hlavně abychom nasáli a nastříkali. V běžném životě mají dámy přednost, ale vzhledem k menší nervozitě jsme na sebe tíhu okamžiku vzali my muži. Vše klaplo jak mělo. Jen holky měli menší zádrhel na sání a Lucka na střiku uklouzla na hadici vyznačující stanoviště rozdělovače. Stačila se ale sebrat než přišla voda a jak byla rozjetá, porazila po nastříkání cílový terč. To na oplátku za škodolibé poznámky některých místních na naší mašinu.

Závěrem nezbylo nic jiného než horký letní den spláchnout několika litráňky místního moku a při té příležitosti podepsat pamětní list na zahájení partnerství sborů dobrovolných hasičů Mitterbach a Sedlce. Tak ať nám to společně stříká!

Tento příspěvěk, který je také zveřejněn na webových stránkách SDH Sedlce, napsal pan Maňásek.

Rozloučení s létem 2015 v Chlumu nad Malší

Na obecní vývěsce u lípy, se objevil plakátek s pozváním na „ROZLOUČENÍ S LÉTEM."

Konal se 28. 8. 2015. Na pozvánce bylo sděleno, že si mají všechny zúčastněné děti přinést šátek.

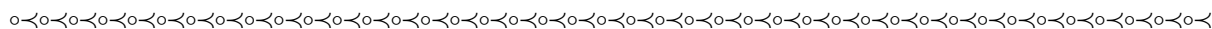
Z toho vyplynulo, že bude připraven program i pro děti. Sraz byl v 18hod u lípy. Tam se dozvěděly, že půjdou hledat poklad. Na cestě za pokladem na ně čekalo několik úkolů, ale protože my dospělí jsme měli zákaz se pochodu zúčastnit, netušili jsme, co se na takové cestě dělo. Akce trvala celou hodinu. Po návratu do vesnice bylo zjevné, že se jim to všem líbilo. Byly rozjařené, veselé, ale ne unavené. Čekala na ně odměna-poklad, který byl uschován na stromě. Poklad objevily, hurá, hurá.

Ale co se potom stalo? V rybníčku na návsi to zabublalo, zašplouchalo a vynořil se vodník. Křik dětí nás zvedl ze židlí a běželi jsme se podívat, co se děje a zachránit především ty malé caparty. Aby leckteré dítě přestalo bulit, prohlásila Evička Lejsků, „Neřvěte, vždyť je to náš táta.“

Je nutné poděkovat paní Simoně Štěpánové s dcerou, které celou akci připravily a s dětmi absolvovaly.

Před „Hasičkou“ se pelky kačeny, buřtíky, cukety. Někdo přinesl moučníky, někdo ovoce, jiný zeleninu. Všichni se najedli a napili. Léto jsme zakončili vesele.

Beránková Daniela

Memoriál Emila Kolomára

Dne 29. srpna se pořádal již 28. ročník memoriálu Emila Kolomára v malé kopané. Počasí nám tentokrát opravdu přálo, občerstvení bylo připravené a konečně přišlo i poměrně dost lidí. Doufám, že se bylo i na co dívat. Tento turnaj se pořádá především na počest Emila Kolomára, který byl nejen dobrým fotbalistou, ale hlavně výborným kamarádem! Nikdy nezapomenu na chvíli, když mi "Bert" (Emil Kolomár) řekl, abych si šel zahrát můj první zápas a současně se mi vybaví ještě dřevěné branky na hřišti.

Při turnaji jsme, v opravdu velkém horku, uvítali nové dresy s krátkým rukávem, které obec pořídila. Možná, že i ty nám pomohly k celkovému vítězství!

Ale samozřejmě největší dík patří všem hráčům, kteří se na vítězství podíleli! Kromě Svatého Jana si přijeli zahrát ještě kamarádi ze Střížova a Ločenic. Tentokrát hrály turnaj pouze tři týmy vzhledem k tomu, že byl poté ještě naplánovaný zápas dětí, které trénuje Honza Leština a především exhibiční zápas Sparty a Slavie. Ten je určen hlavně pro místní fotbalisty, a to i ty, kteří už pověsili kopačky dávno na hřebík. Svůj účel to myslím splnilo, všichni si dobře zahráli a nikdo se hlavně nezranil! V podvečer se ještě uskutečnila soutěž o lahev šampaňského. Šlo o to, kdo trefí PET lahev zavěšenou v brance. Vítězem se stal kuriozní trefou František Novotný, který lahev lehce rozhoupal o spodní okraj. O vítězi se dlouho diskutovalo. Do příště musíme upřesnit pravidla, aby se vše nedostalo až na fotbalový svaz a nemusel to řešit pan Pelta s panem Berbrem.

Večer se o zábavu postarala místní kapela Upside Down, která začala hrát jako první. Poté následovala kapela Kalibr Rock z Borovan, která hrála až do pozdních nočních hodin. Dlouho jsem neviděl, aby na hřišti zůstalo večer tolik lidí, a to hlavně místních. Nejen jim, ale i všem, kdo se na této akci jakkoli podíleli, patří veliký DÍK!!!

Pavel Tvaroh

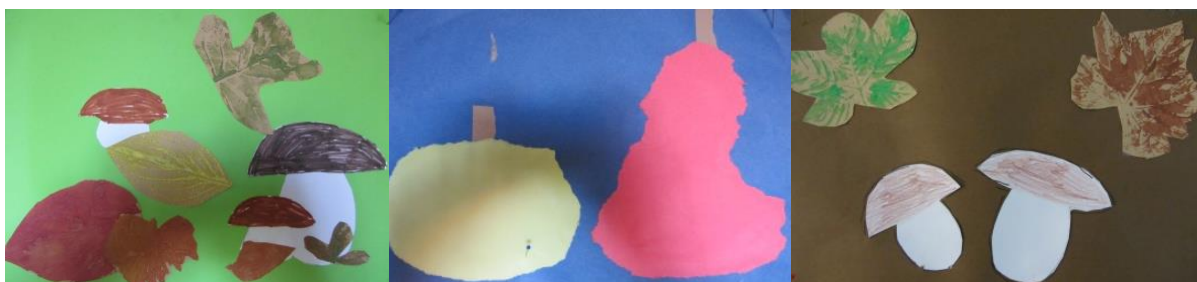

Dětičky mateřské školky

Bohužel
7 dětiček je
nemocných.

OKÉNKO ŘEDITELKY

1. září – začal nám nový školní rok, ten letošní 2015/2016. V Byzantské říši před 13. stoletím tímto datem začínal nový kalendářní rok. My všichni - paní učitelky, žáci, provozní personál - odpočatí a plní elánu se pouštíme do nové práce. Čeká nás toho hodně. O naše zážitky se podělíme v dalších číslech zpravodaje.

Mateřská školka je opět naplněna k prasknutí. Obsazeno je všech 25 míst. Paní učitelky Mgr. Michala Tuhá a Bc. Monika Korbelová i s paní asistentkou Marií Zemanovou mají plné ruce práce, aby 9 nových mateříňátek si přivyklo režimu mateřské školky.

V základní škole přibýlo 10 prvňáčků, na které čekala nově zrekonstruovaná třída. S třídní paní učitelkou Mgr. Marcelou Kučerovou se radostně pustili do práce, aby TO už všechno uměli. Ve II. třídě máme spojené druháčky a třetíáčky, jejich 7 + 7 a velí jim paní učitelka Mgr. Lenka Vítů. Ve III. třídě pod mojí taktovkou pracuje 9 čtvrtáků a 3 pátáci.

Odpoledne žáci přechází k paní vychovatelce Marii Janové do školní družiny. Abychom ve škole měli uklizeno a čisto, o to se starají paní školnice Pavla Leštinová a teta svačinka Magdalena Broučková. Důležité je mít dobrou svačinku a oběd, který nám připravuje paní vedoucí ŠJ Věra Chovancová a paní kuchařka Miroslava Říhová.

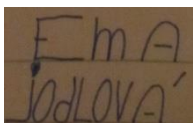
Tak jako v předešlých letech děti se děti mohou účastnit výuky ZUŠ Trhové Sviny: hry na různé hudební nástroje, zpěvu nebo výtvarného oboru. Dále nabízíme atletický a přírodovědný kroužek nebo nepovinný předmět náboženství.

Dětem přeji hodně paní učitelky a hodně pěkných známek. Paní učitelkám šikovné a pilné žáčky – dětičky.

Mgr. Marcela Krychová

Vzpomínka na prázdniny

O prázdninách jsem byla s rodiči na Moravě. Bydleli jsem v Pavlově. V Pavlově je krásný výhled na hrad Děvičky.

Jednou jsme jeli do krásného města – Mikulova. V Mikulově byl natáčen film Bobule.

Chodili jsme se koupat na koupaliště, kde se dřív těžil písek. Takovému koupališti se říká pískárny.

Poslední den jsme jeli do Aqualandu v Lednici. Také jsme jeli okolo nádrže Nové Mlýny, ale voda tam byla hodně špinavá. Nikdo se tam nekoupal.

No a potom už se zbalit a HURÁ DOMŮ! HURÁ DO ŠKOLY!“

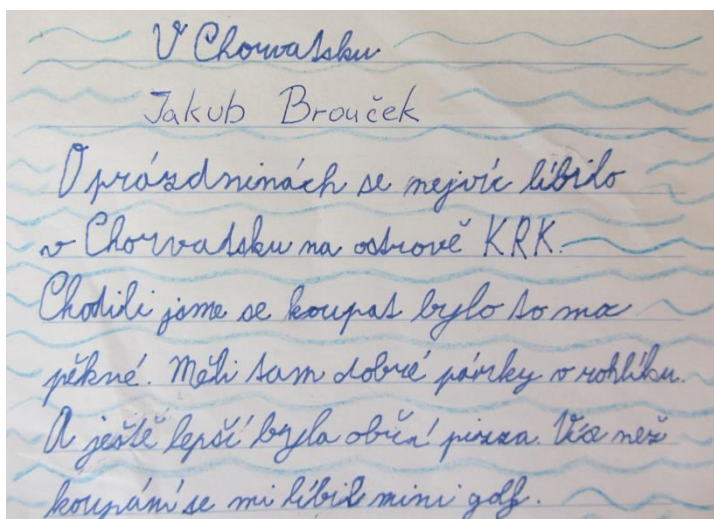

CHORVATSKO

O prázdninách jsem byl v Chorvatsku. Nejvíce se mi líbilo moře a lodě. Večer jsem šel s tatškou na trampolínu. Užívali jsme si lodě, zmrzlinu, koupání, sluníčko.

Po obědě jsme se chodili koupat. Tatka byl vynikající kuchař. Nejlépe umí řízek s bramborem.

Už aby zase byly prázdniny.

PRVNÁČCI

DRUHÁČCI A TŘEŤÁČCI

Žáci druhého a třetího ročníku si v hodinách geometrie zahráli na architekty a vyrobily si zajímavé modely geometrických těles. Jako stavební materiál použily špejle a modelínu.

MYŠKA

Eliška Fojtlová (3.roč.)

Byla jednou jedna malá myška,
a tu chtěla sežrat liška.

Jednou myška ztratila bačkorku,
myška si hrála na dvorku.

Liška na myšku číhala,
bačkorku si do nory zatáhla.

Jak se léto pohádalo s podzimem

Simona Víšková (3.roč.)

Kdysi dávno, když měl začít podzim, tak léto řeklo podzimu: „Hele, má být ještě léto!“ A podzim řekl: „Ale neé, už má začít podzim. Ty, léto, máš to dost popletené, vždyť už je prvního října.“

„AAAAle podzime, já chci ještě, aby se děti chodily koupat a hrály si venku“, řeklo léto.

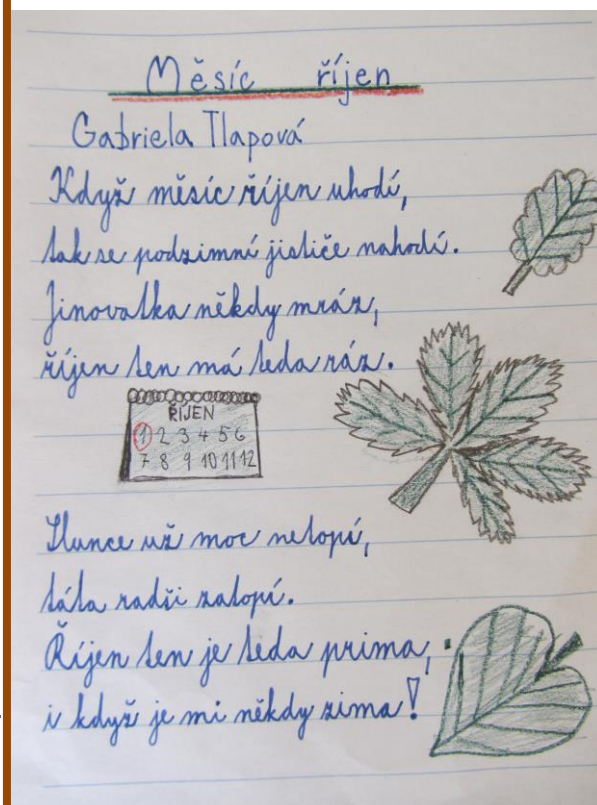
A podzim na to:

„Ale, ty, léto budeš ještě příští rok a další a další rok, neboj se.“ Léto povídá: „Aha, nó, tak jo, ať začne podzim.“ Léto se

s podzimem dohodli, že každý rok půjde nejdříve léto a hned po něm podzim. Chodit to bude dokud, podzim nebo léto neumře.

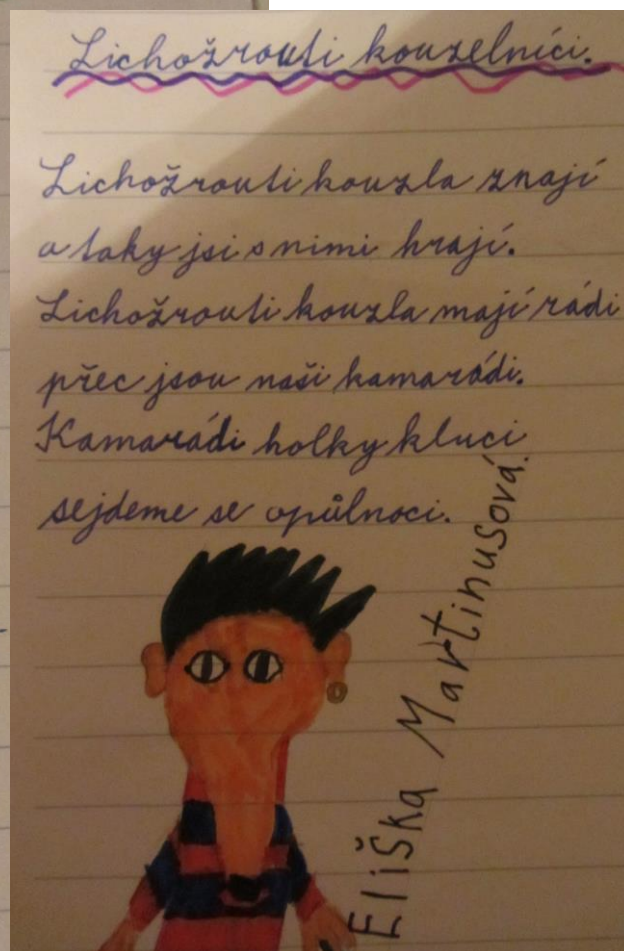
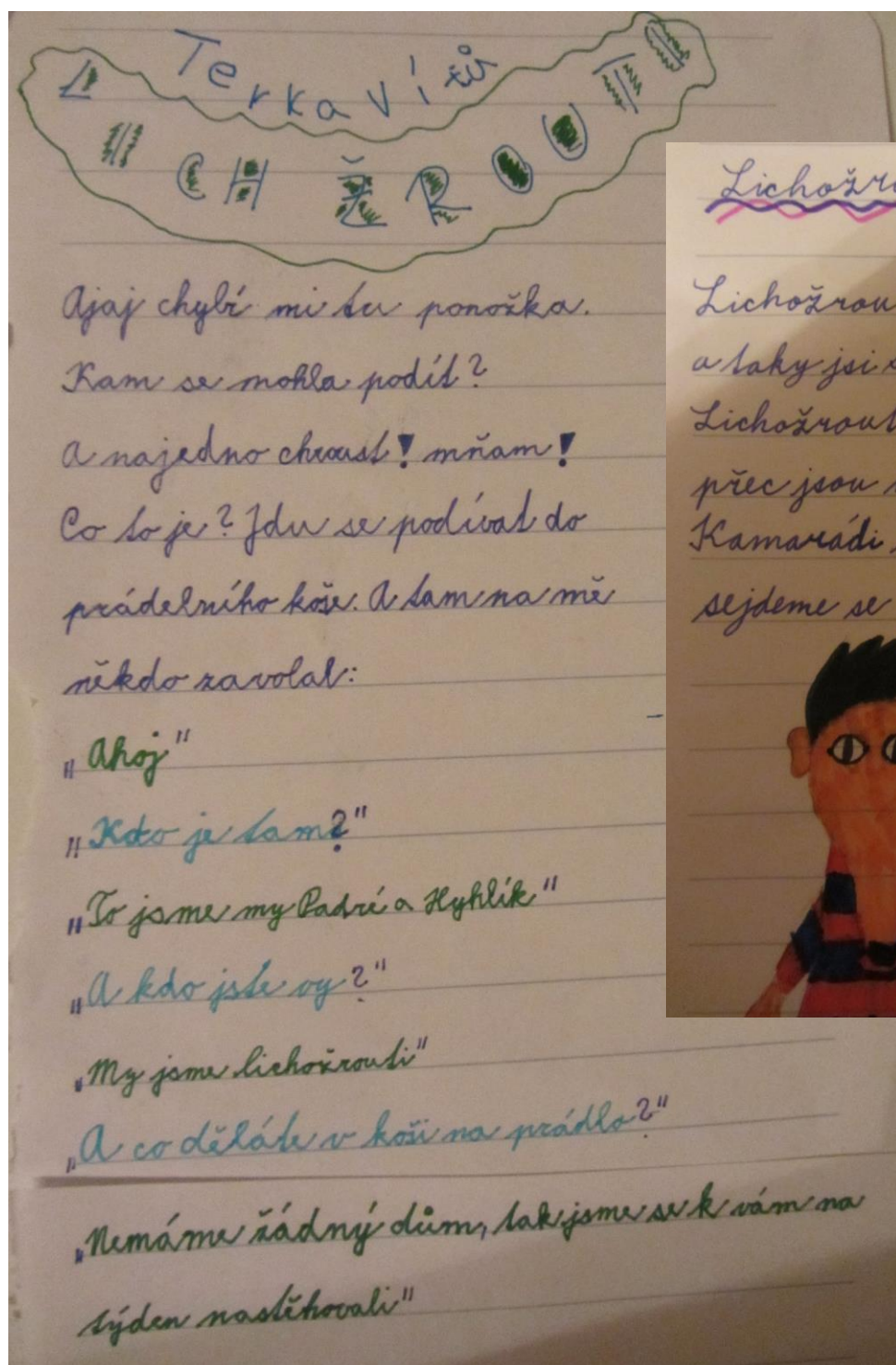
Poučení: Vždy se musíme umět dohodnout a domluvit.

Čtvrťáci a pátáci

„My jsme hvězdy naší školy.“

LICHOŽROUTI U NÁS VE SKŘÍNĚ

Lucie Košíčková (4.roč.)

Žerou ponožky a dělají rámus a nepořádek. Už jsme zkoušeli pastičky na myši a další účinné vynálezy, ale marně. Víte, co jsou to lidožrouti? Lichozrouti jsou tvorečkové, kteří dělají z páru liché ponožky, boty, rukavice.....

Patrik Stejskal

Na co se můžeme těšit

- 14.11. Poslední leč – pořádá MS Malše Svatý Jan nad Malší
- 28.11. Výlet do termálních lázní Bad Füssing
- 29.11. Zahájení adventu na návsi ve Svatém Janu nad Malší
- 5.12. Mikulášská nadílka na návsi
- 6.12. Rozsvícení vánočního stromčku v Sedlci, slaměný betlém s živým Ježíškem – začátek v 17.00 hod

Kdybych náhodou vám někdy neopověděla na váš e-mail, nezoufejte a napište znova, třeba jsem zrovna měla nějakou podobnou „technickou závadu“.

Vydává:

Obec Svatý Jan nad Malší, Svatý Jan nad Malší 13, 373 23 Svatý Jan nad Malší

IČO: 00245488, DIČ: CZ00245488, MK ČR E 11518

Do tisku připravila a sestavila: R. Balláková, Mgr. M. Krychová

Za správnost údajů zodpovídá předkladatel.

Vydání č. 3/2015